

“चीराणि किं पथि न सन्ति दिशन्ति भिच्चां
नैवाङ्गिपाः परभृतः सरितोऽप्यशुभम् ॥”
गोस्तनः । वस्त्रभेदः । (यथा, मनुः १११।१०३।
“चीरवासा द्विचोऽरथ्ये चरेद्ब्रह्महृद्यो व्रतम् ॥”)
रेखाभेदः । लेखनभेदः । इति मेदिनी ॥ चूडा ।
(यथा, महाभारते १२।११।४६।
“सुभ्रवल्ग्वर्चरोभूता बहवस्तत्र पादपाः ।
चीराणीव व्युत्सानि रेजुस्तत्र महावने ॥”)
सीसकम् । इति हेमचन्द्रः ॥
चीरकः, पुं, (चीर+संज्ञायां कन्) विक्रिया-
लेखः । विकारलेखनम् । इति विश्वः ॥ (स्वार्थे-
कनि चीरशब्दाधोऽप्यञ्) ।
चीरपत्रिका, स्त्री, (चीरमिव पत्रमस्य) । ततः
कन् टाप् अत इत्वञ् । चक्षुःशाकः । इति
राजनिर्घण्टः ॥
चीरपर्यः, पुं, (चीरमिव पर्यमस्य) । शालवृक्षः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ (विटतिरस्य शालशब्दे
विज्ञेया ॥)
चीरिः, स्त्री, (चि+बाहुलकात् क्रिः दीर्घश्च) ।
नेत्रांशुकम् । इति शब्दरत्नावली ॥
चीरिका, स्त्री, (चीरीति क्त्वा कायति शब्दायते
इति । कै+कः) । भिक्षी । इति हेमचन्द्रः ॥
चीरितच्छदा, स्त्री, (चीरितः चीरमिव जात-
श्चदः पत्रं यस्याः) । पालङ्गुशाकम् । इति
भावप्रकाशः ॥
चीरी, स्त्री, (चीरि+“हृदिकारादिति”
वा डीष्) । कच्छाटिका । भिक्षी । इति हेम-
चन्द्रः ॥
चीचकं, स्त्री, (ची इति क्त्वा रौति । च+क्रिप् ।
चीचकिञ्जीपतङ्गः स इव इति इवार्थे कन्) ।
फलविशेषः । चै उर इति भाषा ॥ अस्य गुणाः ।
युचिदाहकफपित्तकारित्वम् । अम्लत्वञ्च । इति
राजवल्लभः ॥
चीर्णं, त्रि, (चर+नक् । एषोदरात् साधुः) । श्रीलि-
तम् । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
चीर्णपर्यः, पुं, (चीर्णं विदीर्णं पर्यमस्य) । निम्न-
वृक्षः । खर्जूरवृक्षः । इति मेदिनी ॥
चीलिका, स्त्री, (चीरिका+रस्य लले साधुः) ।
चीरिका । भिक्षी । इति शब्दरत्नावली ॥
चीलिका, स्त्री, (चीलिका+एषोदरात् साधुः ।
चीरिति शब्देन लस्यते इति । लञ्+घञ् । ततः
एषोदरादित्वात् साधुः इति वा) । भिक्षी ।
इति शब्दरत्नावली ॥
चीव, ऋ न ग्रहणे । संवृतौ । इति कविकल्प-
द्रुमः ॥ (भां-उभं-सकं-सेट्) । ऋ, अपिचीवत् ।
ञ, चीवति चीवते वल्कलं भिच्चुः । गृह्णाति
परिदधाति वेवथः । इति दुर्गादासः ॥
चीव, क दीर्घौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (चुरां-
परं-अकं-सेट्) । क, चीवयति । इति दुर्गा-
दासः ॥
चीवरं, स्त्री, (चीयते तन्मुसन्तानैरिति । चि+
“चिलरच्छलरधीवरेति” उणां । ३ । १ ।

इति ध्वरच् । निपातनात् धातोर्दीर्घत्वे साधुः) ।
भिच्चुवल्कम् । इत्युणादिकोषः ॥ (यथा, महा-
भारते १ । ६२ । १२ ।
“अनयिरनिकेतच्छाद्यगोत्रचरणो मुनिः ।
कौपीनाच्छादनं यावत्तावदिक्छेच्च चीवरम् ॥”)
चीवरी, [न] पुं, (चीवरं अस्यस्येति । इति) ।
बुद्धभिच्चुकः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
चुक्र, क अर्चौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (चुरां-
परं-सकं-सेट्) । कोपधः पञ्चमस्वरमध्यः ।
अचिः पौडनम् । क, चुक्रयति श्चञ् शूरः ।
इति दुर्गादासः ॥
चुक्कारः, पुं, (चुक्र+भावे अप्) । चुक्रं पौडनं
आराति सन्त्यक् ददातीति । सिंघनादश्रवणेन
भीरुणां भयजनकलात्तथात्वम् । आ+र+
कः) । सिंघनादः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
चुक्रं, स्त्री, (चकते ढ्यप्यत्वेन इति । चक+“चकि-
रस्योश्चोपधायाः” उणां । २ । १४ । इति
रक्-उपधाया उच्च) । अम्लद्रव्यविशेषः । महादा
इति ख्यातम् । तत्पर्यायः । त्रिन्तिड्डीकम् २
वृक्षान्धम् ३ । इत्यमरः । २ । ६ । ३५ ॥ चुक्र-
कम् ४ । इति शब्दरत्नावली ॥ महाधम् ५ ।
इति ञटाधरः ॥ (अम्लवृक्षकम् ६ । इति भाव-
प्रकाशः । १ । ११) पत्रशाकविशेषः । चुक्र इति
भाषा ॥ तत्पर्यायः । चुक्रवास्तुकम् २ लिङ्ग-
चम् ३ अम्लवास्तुकम् ४ दलान्धम् ५ अम्ल-
शाकाख्यम् ६ अम्लादि ७ हिलमोचिका ८ ।
अस्य गुणाः । अम्लपत्रत्वम् । लघुत्वम् । उष्ण-
त्वम् । वातगुल्मानाश्लित्वम् । रुच्यकौषुत्पित्त-
कारित्वम् । पथ्यत्वम् । तत्पर्यायगुणाः ।
“चुक्रिया स्यात्तु पत्रान्ना रोचनी श्रतवेधिनी ।
चुक्रा लम्बतरा खाह्वी वातघ्नी कफपित्तज्जत् ॥
रुच्या लघुतरा पाके टन्नाके नातिरोचनी ॥”
इति भावप्रकाशः ॥ * ॥
“चुक्रमम्लसुष्णश्च दीपनं पाचनं परम् ।
शूलगुल्मविवन्मामवातश्लेष्महरं परम् ॥
वमिष्टग्यास्यवैरस्यहृत्पौडुवद्विमाम्बहृत् ॥”
इति शब्दार्थचिन्तामणिष्टवैद्यकम्) ।
काञ्जिकप्रभेदः । तत्पर्यायः । सहस्रवेधम् २
रसान्धम् ३ चुक्रवेधकम् ४ शाकान्धभेदनम् ५
चन्द्रम् ६ अम्लसारम् ७ चुक्रिका ८ । अस्य
गुणाः । तिक्तत्वम् । अम्लत्वम् । खाडुत्वम् ।
कफपित्तनासिकारोगदुर्गन्धशिरोगनाशित्वञ्च ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ * ॥ सन्धानविशेषः । यथा,
“यन्मन्त्रादिशुची भास्के सगुड्ज्ञौद्रकाञ्जिकम् ।
धान्यराशौ त्रिरात्रस्यं सुक्तं चुक्रं तदुच्यते ॥
द्विगुणं गुडमध्वारनालमसु क्रमादिह ॥”
इति परिभाषा ॥
(अस्य लक्षणं यथा,—
“विनष्टे संहितो यस्तु तच्चक्रमभिधीयते ॥”
इति श्राङ्गधरे मध्यखण्डे दृष्टमेऽध्याये ॥)
चुक्रः, पुं, (चकते ढ्यप्यत्वेनेनेति । चक+रक्-उप-
धाया उच्च) । अम्लः । अम्लवैतसः । इति विश्वः ॥

चुक्रकं, स्त्री, (चुक्र+संज्ञायां कन्) । शाक-
विशेषः । चुक्रापालङ्ग इति भाषा ॥ अस्य
गुणाः । दुर्ज्वरत्वम् । मेदकत्वम् । वायुनाशित्व-
त्वम् । पित्तकारित्वम् । गुरुत्वञ्च । इति राज-
वल्लभः ॥ (चुक्रार्थे स्वार्थे कन्) ।
चुक्रफलं, स्त्री, (चुक्रमेव फलं यस्य । चुक्रं फलति
वा । फल+अच्) । वृक्षान्धम् । इति राज-
निघण्टुः ॥ (वृक्षान्धशब्देऽस्य विशेषो ज्ञातव्यः ॥)
चुक्रा, स्त्री, (चुक्रः अम्लत्वं विद्यतेऽस्य इत्यच्
टाप् च) । चाङ्गिरी । इति मेदिनी । रे, ३५ ॥
आमरुत् इति भाषा ॥ (अस्या गुणा यथा,—
“चुक्रा लम्बतरा खाह्वी वातघ्नी कफपित्तज्जत् ।
रुच्या लघुतरा पाके टन्नाके नातिरोचनी ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)
तिन्तिड्डी । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथास्याः
पर्यायाः भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।
“अम्बिका चुक्रिकास्त्री च चुक्रा दन्तश्टापि च ।
अम्बा च विचिका चिच्चा त्रिन्तिड्डीका च
तिन्तिड्डी ॥”)
चुक्रान्धं, स्त्री, (चुक्रमिव अम्लम् । चुक्रवदन्तोश्च
इति वा) । वृक्षान्धम् । इति राजनिर्घण्टुः ॥
(वृक्षान्धशब्दे विटतिरस्य ज्ञेया ॥)
चुक्रान्धा, स्त्री, (चुक्रमिव अम्लः अम्लत्वं विद्यते-
ऽस्याः । अच् टाप् च) । अम्ललोणिका ।
चिच्चा । काञ्जिकभेदः । इति राजनिर्घण्टुः ॥
चुक्रिका, स्त्री, (चुक्रो विद्यतेऽस्मिन् इति । टन्
टाप् च) । अम्ललोणिका । इत्यमरः । २ । ४ ।
१४० ॥ (अस्याः पर्याया यथा, भावप्रकाशे ।
“चाङ्गिरी चुक्रिका दन्तश्टान्धलोणिका ।
अम्लमन्तकसु शफरी कुशली चान्नपत्रकः ॥”)
कुचाङ्गिरी । इति रत्नमाला ॥ चुक्रापालङ्ग
इति भाषा ॥ (यथास्याः पर्यायाः ।
“चुक्रिका स्यात्तु पत्रान्ना रोचनी श्रतवेधिनी ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥
तिन्तिड्डी । तत्पर्याया यथा, तत्रैव ।
“अम्बिका चुक्रिकास्त्री च चुक्रा दन्तश्टापि च ॥
अम्बा च विचिका चिच्चा त्रिन्तिड्डीका च
तिन्तिड्डी ॥”)
चुचुकं, स्त्री, (चुचु इत्ययत्तशब्देन कायति पान-
काले इति । कै+कः) । कुचायम् । तत्-
पर्यायः । चुचुकम् २ चुचुकम् ३ । इति शब्द-
रत्नावली ॥ कुचाननम् ४ । पुलिङ्गोऽपि । इति
रत्नकोषः ॥ खानटन्तम् ५ । इत्यमरटीकार्या
भरतः ॥ (देशविशेषे, तद्देशवासिषु च पुं । यथा,
महाभारते १२ । २०७ । ४२ ।
“दक्षिणापथजन्मानः सर्वे नरवरासुकाः ।
गुहाः पुलिन्दाः श्वराश्चुचुका मद्रकैः सह ॥”)
चुचुः, पुं, सुनिषस्यशाकम् । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
चुचुकं, स्त्री, (चुचुक+एषोदरादित्वात् दीर्घः) ।
चुचुकम् । इति शब्दरत्नावली ॥
चुच, ई अभिगवे; इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भां-परं-
अकं-सकञ्-सेट्) । तालयवर्गाद्योपधः । पञ्च-